

BLUES OPUŠTĚNÝHO VLAKU

(Pavel Lohonka Žalman)

- C (A)
1. Když je doba dešťů,
F (D) C (A)
stojím za oknem,
d (h) G7 (E7)
světlo smutně bliká v pokoji.
C (A)
Chci dát sbohem městu
F (D) C (A)
na chvíli jen,
a (f#) G7(E7)
dlouhá zima za nic nestojí.
Zahoukání vlaku,
kterej projíždí,
zanechá jen slzu na duši,
F (D)
v kostkovaném saku
C (A) a (f#)
podobám se vraku,
G7 (E7)
co si hlavu v kleci rozbuší.
a (f#) G7 (E7)
R: Na železný koleje
a (f#) d (h)
už padá stříbro hvězd
G7 (E7)
a tma jako v ranci,
C (A) Bb (G)
kde byl tvůj ideál...
F (D) G7 (E7)
Projet stovky štací
a (f#) d (h)
a vidět spousty měst
G7 (E7) d (h)
a jednou za rok zastavit se
G7 (E7) C (A)
tam, kde sis to přál.

2. Tak si představuju,
dnes jako včera,
malý opuštěný nádraží,
sem tam přešlapuju,
je už za šera,
v ruce lístek
a mráz pod paží.
Zahoukání vlaku,
kterej projíždí,
zanechá jen slzu na duši,
že někdy zklamání
je jak umírání,
to se přece říkat nesluší.

R: ...

UKOLÉBAVKA

(AG Flek)

- C F C
1. Den zní do červánků,
C F C
noc má už pozvánku,
d e G7
od milenců, zlodějů a očí
C
dnem unavených.
2. Mráčeků kopce zčervení,
jsou jako porce zmrzliny,
mlsná tma je z oblohy slízá
jak z kornoutků.
3. Den můj byl jak má být,
však víc chtěl bych mu vzít,
sny milenců, zlodějů a očí
dnem unavených.

MLÝNY

spirituál/D. Vančura

- C
R: Slyším boží mlýny, jak se otáčí,
F
slyším boží mlýny, jak se otáčí,
C E a
já slyším boží mlýny, jak se otáčí,
C G F
otáčí, otáčí, otáčí...
C F
1. Ty mlýny melou celou noc,
C
melou celý den,
F
melou bez výhrad
C
a melou stejně všem,
F C
melou doleva, melou doprava,
D
melou pravdu i lež,
G
když zrovna vyhrává,
C F C
melou otrokáře, melou otroky,
F7
melou na minuty, na hodiny,
C
na roky,
E E7
melou pomalu a jistě,
a F
ale melou včas,
C G7 C
já už slyším jejich hlas.

R: ...

2. Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli
být mlynářem,
pane, já bych mlel,
až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl, komu ubrat,
komu přitlačit.
Ty mlýny čekají někde nad námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas,
proboha melte, už je čas.
R: ...

SPINKEJ

J. Denver/D. Vančura

- D G
1. Už se končí den,
už je čas k spánku,
D G
zdi se barví od červánků,
D h A7 A
hled', už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
kořata dávno vrní za pecí.
D G
R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
D G
růže kvetou, voní mech,
D h A A7
princeznu si Honza bude brát,
než půlnoc prostře síť,
na vlásky políbím tě,
vždyť i tvá máma musí spát.
2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvíli
očí si mu všimni, synku,
snad budeš jednou taky takový.
R: ...

POCESTNÝ

(F. L. Čelakovský, úpr. J. Tichota; A. Jelen)

- A (C) A7 (C7)
1. Je to chůze po tom světě,
D (F) A (C)
kam se noha šine,
E (G) F#mi (a) D (F)
sotva přejdeš jedny hory,
E7 (G7) A (C)
hned se najdou jiné.
  2. Je to život na tom světě,
že by člověk utek.
Ještě nezažil jsi jeden,
máš tu druhý smutek.
  3. Což je pánům, ti ve voze
sedí pěkně v suše,
ale chudý, ten za nimi
v dešti, blátě kluše.
  4. A co já dbám na té pouti
na psoty a sloty,
jen když já mám zdravé nohy,
k tomu dobré boty.
  5. Však na pány v krytém voze
taky jednou trhne,
jednou se jim kolo zláme,
jindy vůz se zvrhne.
  6. A krom toho - až své pouti
přejedem a přejdem,
v jedné hospodě na nocleh
pán nepán se sejdem.

TEREZA

- C a d G7
1. Tereza, jediné Tereza
C E7 F
měla by slyšet píseň mou,
G7 C
ostatní prominou,
E7 a
nestojím o jinou,
E7 a
jen pro tu jedinou
IVdim d7 G7
chci tady píseň zpívat...
  2. Tereza, jediné Tereza
je toho pravou příčinou,
že tady statečně,
hrdě a zbytečně
G7 C G7 C
do větru zpívám píseň svou.
G7 C
R: Možná za rok, za dva že pozná,
A7 d
kdo měl její úsměvy rád,
IVdim a7
láska že je sladká a hrozná,
D9
když se dostaví nečekaně
Ab7 G7
a jednostranně...
  3. Terezo, přečti si, Terezo,
otázku, kterou v očích mám,
nápisem tiskacím
k tobě se obracím
G7 C G7 C
a ty víš předem, nač se ptám.

MALÝ VELKÝ MUŽ (Pacifik)

- e
1. Dokud tráva bude růst,
C
řeky potečou a stoupat bude dým,
D
léta utečou a kam padne tvůj stín,
e
země tvá bude tvou.
a
Dokud noci střídá den,
G
vítr bude vát a mraky poplujou,
H7
slunce bude hrát a tak, jak léta jdou,
e
země tvá bude tvou.
G
R: Jen Malý velký muž
vždycky dobře věděl,
e
co je ostřej nůž,
smutek prázdných sedel,
C
Malý velký muž D C D
čekal své znamení...
Jen Malý velký muž poznal ohně síru,
s novou nadějí, v očích slepou víru,
přesto pohřbil sen,
D e
velký sen o Wounded Knee.
  2. Dokud tráva bude růst,
ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž,
řeky zastaví se, plakat uslyšíš,
slunce zář krvavou.
Dokud noci střídá den,
slova neplatí a proč je vlastně jen
ono prokletí, co padlo na tvou zem,
na tvou zem ztracenou.

R: ...

3. Dokud tráva bude růst,
rány nezhojí a neopláchně déšť,
řeky nespojí se v jeden silný
proud, silný proud nadějí.
Dokud noci střídá den,
srdce zlomená a jejich dávný sen
skalní ozvěna už nevrátí ti sem
silný proud nadějí.

R: ...

JEDU SÁM...

(Pavel Lohonka Žalman)

- e
1. Jedu sám a den se končí
D
barevnou hrou,
s tajemnou pokorou
světlo už mizí,
G A7
kdo má cestu dalekou
f# h
v krajině cizí,
e C
pozná cenu dlouhé
A7
samoty stáří...
2. Jedu sám, slunce si dlouží
můj šedej stín,
bůh ví, proč ještě dnes
zůstává se mnou,
už nám v zrcadlení
tváře blednou
zdlouhavou cestou...
3. Jedu sám, v dálce Oklahoma
jak velké míč,
jen dosáhnout očima a rukou,
v duši mám, v duši mám
prázdnou najednou,
do rána vím,
že se to nezmění,
po noci čekám rozednění..(D)